

o codex habet *κισσιων* (sic) et *Kισσιον* quidem vera lectio est: confer v. 17. et quae dixi ad Theb. 1017. Utinam mihi per negotia, quibus tunc temporis districtus eram, hunc codicem accuratius usurpare licuisset; etsi, ut verum fatear, ex Aeschyli libris manuscriptis, qui hodie servantur, si unum et alterum excipias, vix quidquam in textu sanando proficiendum esse usu didici.

Sed hoc nihil ad Persas, quos tamen non ante aggrediendos esse visum est, quam pauca quaedam de ipsius fabulae constitutione et chronologia praemittantur, quibus perfectis, juvenes possint ad ipsam tragoe diam majore cum fructu accedere. Est autem lectu dignissima, tam ob imaginum quae in ea insunt pulcritudinem, verborumque splendorem, quam ob occasionem ejus, et quod Aeschylus rerum quas depingit ipse pars aliqua fuerit.

III Salamine pugnatum est Ol. LXXV. 1. Ejusdem Olympiadis anno tertio, Phrynicus tragoe diam Athenis docuit, vicitque, Themistocle chorago, praetore Adimanto. Nec dubium esse potest, quin Phoenissae fuerit ista qua vicit fabula: „quod enim aptius argumentum inveniri poterat, et uberior ad gloriam Themistoclis, quam clades Xerxis, in qua tanta ejus opera fuerat?*“

Hoc autem fuisse Phoenissarum argumentum discimus ex Auctore argumenti ad Persas, qui citat Glaucum Reginum *ἐν τοῖς περὶ Λισχύλου μύθων*. Prologum tragoeiae Phrynicheae agebat Eunuchus, qui, dum Persarum magistratibus sedilia quaedam sternebat, cladem Xerxis narrabat. Exordium autem hujusmodi erat,

Tάδ' εστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

---

* Bentleii Dissert. de Phalar. ex versione Lennepii p. 293. ed. 1781.